

dårlige internationale konjunkturer. Den er bl.a. slut, fordi den nye regering har valgt at sige, at det offentlige ikke længere skal medvirke til at skabe beskæftigelse – ansættelsesstop og skattestop taler jo deres tydelige sprog.

Der bliver på den måde brug for færre og færre i den offentlige sektor, og når der bliver brug for færre og færre i den offentlige sektor, og når det private erhvervsliv ikke kan tage over, bliver der flere og flere arbejdsløse og dermed et lavere forbrug, som skaber yderligere arbejdsløshed. Det vil sige, at pointen med, at 70 pct. selv finder arbejde, ikke passer, når det er en nedgangsperiode.

Nu er vi altså i en situation, hvor det er lykkedes den borgerlige regering at skaffe 22.000 nye arbejdsløse på 12 måneder. Fra februar 2002 til 2003 er der kommet 22.000 flere arbejdsløse. Det burde få regeringen og i øvrigt også forligspartierne til at spørge, om de så ikke har skruet reformen lidt forkert sammen.

Netop når det er en nedgangsperiode med stigende arbejdsløshed, er det, at samfundet har en unik mulighed for at sige, at nu kan vi efteruddanne arbejdskraften, uden at vi hindrer virksomhederne i at få den tilstrækkelige, nødvendige arbejdskraft, de har brug for. Så burde man i stærkt stigende omfang sætte ind med kompetencegivende uddannelser, med voksenlærlingeuddannelser osv., for den arbejdskraft, der efterspørges og vil blive efterspurgt, når opsvinget forhåbentlig kommer igen, er ikke ufaglært arbejdskraft. Det ved vi jo alle sammen.

Derfor burde man sætte ind med en opkvalificering af arbejdskraften og ikke sige, at det skal være en kvalitet i sig selv, at man skal være arbejdsløs i 1 år for at kunne få en uddannelsesmæssig aktivering. Det er ganske enkelt spild af samfundets ressourcer.

Jeg ved godt, at der gives mulighed for, som der står i reformen, at starte på en uddannelse tidligere, men det kræver jo, at der også bliver bevilget penge til det. Regeringen har jo haft som en selvstændig målsætning, at der skal bruges færre penge på aktivering, og den kanbestemmelse har det lidt vanskeligt med at blive fulgt op, hvis der ikke følger flere penge med, for så har de regionale arbejdsmarkedsråd ingen mulighed for at efterleve bestemmelsen. I øvrigt skal der også en politisk vilje til at udløse kanbestemmelsen eller omdanne *kan* til *skal*.

Kl. 13.40

Man kan så spørge sig selv: Er det ikke at gå for vidt at sige, at man skal lave en tidlig ind-

sats? Jeg husker i øvrigt før valget, hvordan SF stærkt sekunderet af hr. Jens Vibjerg og hr. Knud Erik Kirkegaard, de to daværende arbejdsmarkedsordførere for Venstre og De Konservative, bankede løs på den forrige arbejdsminister og sagde: Der skal en tidlig indsats til; erfaringerne fra Århus og Ringkjøbing Amter taler deres tydelige sprog.

Så kom der en ny minister, som ikke er en arbejdsminister, men en beskæftigelsesminister, og pludselig mener hr. Jens Vibjerg det modsatte af, hvad han gjorde før valget. Sådan kan virkeligheden jo forandre sig. Men virkeligheden er, at alt taler for, at en tidlig indsats på den rigtige måde er en fordel. Specielt når vi som sagt har en nedgangsperiode og dermed en stigende arbejdsløshed.

Jeg synes, at der er behov for at få slået fast, at der i samfundet i dag ikke er mangel på arbejdskraft, men at vi helt sikkert vil komme i en situation – det ved vi med den demografiske udvikling – hvor der bliver mangel på arbejdskraft forstået på den måde, at der bliver mangel på folk med de rette kvalifikationer. Derfor er det vigtigt, at vi også får arbejdskraften uddannet til at kunne springe ind på de pladser med de kvalifikationer, som efterspørges.

Så er der et par enkelte elementer i forslagene, som jeg godt lige vil berøre, og det er virksomhedspraktikordningen. Det har været sådan tidligere, at den arbejdsløse lønmodtager og en arbejdsgiver kunne bruge få uger i en praktikordning til ligesom at prøve hinanden af og se, om det kunne gives anledning til et ansættelsesforhold. Det er nu lavet om til, at man kan være i virksomhedspraktik i op til 26 uger på ydelse, altså uden løn og uden at være omfattet af overenskomsterne.

Det er i øvrigt en periode, der kan forlænges. Enhver kan sige sig selv, at når der bliver åbnet op for en mulighed, som kan gøre, at virksomhederne kan få en billig arbejdskraft, skulle man da være en pokkers dårlig arbejdsgiver, hvis man ikke satte sig hen til regnestokken og sagde: Er det ikke noget, vi kan udnytte?

Det hænger sammen med det, vi var lidt inde på under den socialdemokratiske ordførers indlæg, nemlig spørgsmålet om, hvordan ville man kunne agere som andre aktører. Jeg ved jo, at regeringen lægger meget vægt på, at andre aktører ikke er dem, der har mest forstand på det, altså a-kasserne, som er tættest på medlemmerne, men har givet mulighed for, at det skal laves til